

23.—24. Februar 1911 i Virkeligheden ingen Skade havde gjort paa de paagældende Arealer, idet Forholdet var det, at vel var Saltvandet gaaet over dem, men det var ret hurtigt gaaet tilbage igen. Af enkelte Udtalelser fremgik det, at man mente, at Saltvandet havde gjort Skade, men i overvejende Grad gik Udtalelserne ud paa, at det ingen Skade havde gjort, ja, enkelte Udtalelser gik endogsaa ud paa, at det ligefrem havde gjort Gavn, at Saltvandet havde været oppe over Markerne.

Efter at Sommeren var gaaet, tror jeg, at den Frygt, der var opstaaet ved Stormfloden den 23.—24. Februar 1911, havde fortaget sig, men saa kom der imidlertid en anden Stormflod, nemlig den 5.—6. November 1911, og den bidrog yderligere til, at man blev opskræmt, idet den var voldsommere og endog førte til, at Vandet paa adskillige Steder gik ind i Husene. Efter denne Stormflod rejste sig med Styrke Kravet om Sikring af Udløbet, det kræver man nu — jeg ved ikke, om man tør sige fra alle Sider, det er maa-ske for meget sagt, men det er i hvert Fald et Krav, som rejses fra mange Sider, at Udløbet skal sikres. For saa vidt Udløbet skal bibeholdes ved Hvide Sande, tror jeg ogsaa, man kan sige, at man fra alle Sider er enig om, at det i nogen Maade bør sikres. Forholdet er jo det, at Udløbet har udvidet sig i meget betydelig Grad. I Marts 1910, da Kanalen blev aabnet, havde Udløbet en Bredde af 26 m og en Dybde af ca. 3 m. Nu var det vel en Forudsætning, at Udløbet skulde udvide sig noget ved Gennemgravningen, der var sikkert ingen, der havde ventet eller endogsaa ment, at det vilde være heldigt, at Udløbet kun havde en Bredde af 26 m. Det var Forudsætningen, at Udløbet maatte og skulde udvide sig noget, ved at Strømmen kom ind. I December 1910 var Udløbet 50 m bredt og havde en Dybde af 3,3 m. I Marts 1911, altsaa efter Februarstormen, havde det udvidet sig til en Bredde af 160 m og en Dybde af 5 m. I September 1911 var Bredden uforandret, men Dybden var vokset til 9 $\frac{1}{2}$ m, og endelig efter Stormen den 5.—6. November i Fjor var Bredden vokset til mellem 230 m paa det smalleste Sted til 280 m paa det bredeste Sted, og nu maa man antage, at Bredden er ca. 300 m, og at Dybden er ca. 10 m.

Det er jo en meget betydelig Udvidelse, der her har fundet Sted, og det er meget forstaaeligt, at man er bleven opskræmt paa de paagældende Egne ved

Oversvømmelserne. Saa blev Sagen tagen op til Undersøgelse af Vandbygningsvæsenet, og som det vil ses af Lovforslagets Motiver, har Vandbygningsvæsenet haft en lille Kommission af Ingeniører nedsat, i alt 5 Mand, til at overveje Spørgsmaalet. Denne lille Kommission har udarbejdet forskellige Overslag og Projekter, vedrørende Udløbsforholdene ved Ringkøbing Fjord. Kommissionen mener, at for saa vidt Anlægget ved Hvide Sande skal sikres, vil det koste et Beløb af 3,500,000 Kr., hvorimod man mener, at der alene til Lukning af Kanalen ved Hvide Sande vil medgaa et Beløb af 300,000 Kr. og til Lukning af Nymindestrømmen 40,000 Kr. Man siger dog, at man tør ikke garantere for, at Beløbet 300,000 Kr. vil slaa til; der kan komme uforudsete Tilfælde, som kunne medføre, at Beløbet vil vokse, maa-ske op til ca. 500,000 Kr. Foruden dette Projekt om Sikring af Kanalen ved Hvide Sande har man udarbejdet forskellige andre Projekter, og det viser sig, at i alt væsentligt ville disse, naar det skal være sikrede Udløb, omtrent komme til at koste det samme som Projektet ved Hvide Sande. For saa vidt dette skal være sikret, mener man altsaa efter denne Kommissions Forslag, at det vil koste 3 $\frac{1}{2}$ Mill. Kr.; ved Hegnet Syd for Bjerregaard mener man, det vil koste 3,200,000 Kr., ved Skodbjerg 4 Mill. Kr., ved Aargab-Renderne 3,200,000 Kr. og endelig ved Gødelen 2,400,000 Kr.

Foruden denne lille Kommission, som Vandbygningsvæsenet havde nedsat, har der senere været nedsat en anden Spørgsmaalet blev jo fremdraget ved Finanslovsforslagets anden Behandling, og der blev fra flere Sider med Styrke rejst Krav om, at man maatte have en Afgørelse af dette Spørgsmaal. Den højtærede Trafikminister gav da Tilsagn om, at han vilde være villig til at nedsætte en Kommission og indskærpe denne Kommission, at den skulde arbejde hurtigt, saaledes at der blev Mulighed for, at vi kunde faa Sagen til Behandling, inden denne Rigsdagssamling løb ud. Dette Tilsagn blev opfyldt ved den Kommission, den højtærede Trafikminister nedsatte under 5. Februar 1912. Denne Kommission maa siges at have arbejdet ualmindelig hurtigt, thi allerede den 24. samme Maaned afgav den Betænkning. Det er jo overordentlig hurtigt; jeg synes, det maa siges at være et Mønster paa Hurtighed. Den Kommission, der blev nedsat, var en Kommission af særlig sagkyndige, og det forekommer mig, at den højtærede Trafikminister har